

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palativm

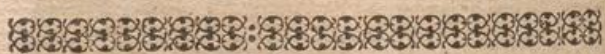
Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Qvod hæc verba saluatoris: sitiui & non dedistis mihi bibere possint
spiritualiter & corporaliter intelligi c.9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54459)

QVOD HÆC VERBA
SALVATORIS: SITIVI ET NON

DEDISTIS MIHI BIBERE,

possint spiritualiter & corpo-
raliter intelligi.

CAPVT IX.

DVplicem horum verborum reperio interpretationem. Sitiuit enim Dominus & in membris, & in persona propria. Sitim in membris patitur, dum pauperi sitiienti calix aquæ frigidæ denegatur. Talem sitim passus est cum Sampson interfectis mille viris in mandibula asini exclamaret ad Dominum & diceret: *Tu dedisti in manu serui tui salutem hanc maximam atque victoriam & ensiti morior, incidamque in manus incircumcisorum.* Sitebat etiam in membris cum Dauid æstuante iam sole, deficientibusque præ lassitudine viribus exclamaret: *Si quis mihi daret potum aqua de cisterna quæ est Bethlehem.* Patiebatur insuper sitim in membris suis, cum Propheta Isaias sectus per medium iussu impijssimi tyranni præ siti deficere videretur. In corpore

Judic. 15.

2. Reg. 23.

pore proprio sitiuit Dominus cum ex-
 isto omni sanguine in ara crucis postremum
 humani generis pretium persolueret, dixit
 namque: *Sitio!* Fierine potuit vt omnium
 creator & opifex, qui in principio Mundi
 diuiserat aquas quæ erant sub firmamen- *Genes. 1.*
 to, ab his quæ erant super firmamentum,
 siti premeretur? Ergone sitim patitur qui
 imperat aquis vt producant omne reptile
 animæ viuientis, & volatile super terram?
 Qui catharactas cœli expandit in diluuiio *Genes. 7.*
 dicere nẽ potuit: *Sitio?* Ipse qui irrigat a-
 quis vniuersa; qui ligat aquas in nubibus; *Iob. 5. 26.*
 qui aquas appendit in mensura; sitinẽ pre- *28.*
 mi potuit? Qui super aquas multas est, &
 conuertit aquas in sanguinem, quique fir-
 mauit terram super aquas, in cruce sitis ar- *Psal. 28. 135.*
 dorem tolerat? Is qui legem ponit aquis ne *148.*
 transgrediantur fines suos, quique abun- *Prouerb. 8.*
 danter effundit aquas super sitientes, siti in *Isaiæ. 44.*
 extremo vitæ articulo moritur? En clamat
 in templo: *si quis sitit veniat ad me & bibat;* *Ioan. 7.*
 & nunc defectum aquæ patitur in ligno?
 Sitebat reuera tum propter sanguinis pre-
 tiosi copiosam effusionem, tum propter ar-
 tus lassatos in conuenticulorum varia cir-
 cumductione, tum denique quia ab vltima
 cœna in qua sobriè admodum biberat, re-
 frige-

frigerij nihil acceperat. Sitio inquit: iam
 defecit in me spiritus meus, vires iam cor-
 poris emarcuere, præ diutina flagellorum
 contusione: defecit sanguis, nihil refrigerij
 suscepi, ideoque *Sitio*? Nec dubiũ est quin
 doloris mater, filij cõpassione permota in
 huiusmodi suspiria erumperet: O infaustũ
 infœlixq; lignum in quo tãta premeris siti
 dilecte mi! vtinã vtinã mihi daretur vt sal-
 tem sanguinis dimidiũ tibi largiri possem!
 vtinã lacte virgineo sitim extinguere, atq;
 morbosos artus refouere valerẽ! vtinã fon-
 tes lachrymarũ ab oculis profluentes refri-
 gerium aliquod arenti palato atq; sitienti
 ori præstarent! His & similibus lamentis vt
 reor utebatur. Virgo benignissima, dũ salu-
 ti ferum illud animarũ nostrar refrigeriũ:
Sitio intellexit. Salutiferũ dico *Sitio*, non e-
 nim adeo corporaliter sitiebat vt sitis ardo-
 rem tolerare non posset: sed salutẽ anima-
 rum dum exoptat, sitim spiritalẽ corporali
 connectens doloris magnitudinem inge-
 minat. Sitebat naturali modo propter ex-
 haustum sanguinẽ, sed sitim augebat, dum
 supernaturali misericordia nostrarũ cupie-
 bat animarum salutẽ. Nec tamẽ erat (quod
 dolendum est) qui daret ei bibere. Nã cru-
 delissimi, atq; ferocietẽs agni mitissimi la-
 niones, p vino obtulerunt acetũ. Vnde iure
 opti

optimo eis improperebit Dñs: *Situi & non dedistis mihi bibere.* Ah! quoties sitit adhuc Dñs; quoties animæ siti premitur, dñ quosque nostrū ad pœnitentiam, vitæq; emendationē prouocat! Quoties illud dicet peccatoribus: *Situi*, cordis compunctionem, virtutū exercitia, atque bonorum operum multiplicationē, sed non dedistis mihi bibere! Sitiui vt gratiam meam tibi copiose largirer, vt te patri reconciliarem, vt regni cœlestis coheredem, sanctorumque conciuem efficere, sed obturasti aurē tuam, nec dedisti mihi bibere, salutare inspirationes contemnendo, gratiamque meam à te repellendo. Non sic non sic Augustinus qui in amoris diuini incendio sublimatus, illud admirandum *Sitio* aduertens, exclamat: *Quid sitis Domine Iesu, vinum de vite, an aquam de flumine?* Absit, absit vt siti premaris huiusmodi; absit vt indigentia priorum patiaris elementorum. Alia longè sitis est quā humanus nescit intellectus. *Sitis tua, salus mea.* Eadem penè voce Saluatorem alloquitur Mellifluus Doctor inquitens: *O Domine quid sitis?* vocē quidem tuā in cruce pendentis admiror, sed quò tendat obstupeo. Respondet autem sub nomine saluatoris. *Fidem vestram, salutē vestram, gaudiū vestrū.* fides saluatori sitim puocat, salus.

Hom. 23.

Serm. 114. de tempore.

salus auget, at verò gaudium nostrum sitis
 extremæ complementū est. Tu igitur pec-
 cator qui Saluatorē tantæ salutis com-
 modique proprij siti premi vides, excitare
 in amorem, in compunctionem cordis, in
 vitæ emendationem, vt valeas assequi gau-
 dium regni cœlestis. Vt quid torpet anim⁹
 in terrenis fordibus delitescens? Iuuet, iam
 sequi Christum; iam iuuet cum psalmista
 ex cordis penetralibus Domino decantare:

Psal. 41.

*Sicut desiderat Ceruus ad fontes aquarum; ita
 desiderat anima mea ad te Deus.* Venantur
 animam meam Mundus, caro, cerberusq;
 infernalis, ideoque iam anhelat, iam sitit,
 refrigerium salutis, iam currit & properat
 ad fontē aquæ viuæ salientis in vitam æter-
 nam, cuius vnicus haustus Samaritanæ sitim
 extinxit. Properat inquam nunc & clamat:

Ioan: 4.

Psal. 41.

Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuam.
 Sitit anima pretium redēptionis, sitit gra-
 tiam, sitit gloriam, quæ mihi tribue-
 tur cum diuinæ visum fuerit

Bonitati.

